

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

4. september 2014*

»Appel — omstrukturingsstøtte — Europa-Kommissionens skønsmargen — omfanget af Den Europæiske Unions Rets prøvelsesret — princippet om den private markedsøkonomiske investor — krav om en geografisk og sektoriel analyse — tilstrækkelig fast praksis — den langsigtede økonomiske rationalitet — udbetaling af supplerende fratrædelsesgodtgørelser«

I de forenede sager C-533/12 P og C-536/12 P,

angående to appeller i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 22. november 2012,

Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA ved avocats A. Winckler og F.-C. Laprévote,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Corsica Ferries France SAS, Bastia (Frankrig), ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz,

sagsøger i første instans,

Europa-Kommissionen,

sagsøgt i første instans,

Den Franske Republik ved G. de Bergues, N. Rouam og J. Rossi, som befuldmægtigede,

intervenient i første instans (C-533/12 P),

og

Den Franske Republik ved G. de Bergues, D. Colas, N. Rouam og J. Rossi, som befuldmægtigede,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Corsica Ferries France SAS, Bastia, ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz,

sagsøger i første instans,

* Processprog: fransk.

Europa-Kommissionen,

sagsøgt i første instans,

Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA ved advokats A. Winckler og F.-C. Laprévote,

intervenient i første instans (C-536/12 P),

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, T. von Danwitz, og dommerne E. Juhász (refererende dommer), A. Rosas, D. Šváby og C. Vajda,

generaladvokat: M. Wathelet

justitssekretær: fuldmægtig V. Tourrès,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 6. november 2013,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 15. januar 2014,

afsagt følgende

Dom

- 1 Ved deres respektive appeller har Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA (herefter »SNCM«) og Den Franske Republik nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom Corsica Ferries France mod Kommissionen (T-565/08, EU:T:2012:415, herefter »den appellerede dom«), for så vidt som artikel 1, stk. 2 og 3, i Kommissionens beslutning 2009/611/EF af 8. juli 2008 om de støtteforanstaltninger, Frankrig har iværksat til fordel for Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) – C-58/02 (ex N 118/02) (EUT 2009 L 225, s. 180, herefter »den omtvistede beslutning«) derved blev annulleret.

Twistens baggrund og den omtvistede beslutning

- 2 Retten konstaterede følgende:

»De omhandlede rederier

- 1 [...] Corsica Ferries France SAS [herefter »Corsica Ferries«] er et rederi, som varetager rutefarten til Korsika fra det franske fastland (Marseille, Toulon og Nice) og fra Italien.
- 2 [SNCM] er et rederi, der varetager rutefarten til Korsika fra det franske fastland (Marseille, Toulon og Nice) og til Nordafrika (Tunesien og Algeriet) fra Frankrig samt til Sardinien. Et af SNCM's vigtigste helejede datterselskaber er Compagnie méridionale de navigation [...].
- 3 I 2002 var 20% af SNCM ejet af Société nationale des chemins de fer og 80% af Compagnie générale maritime et financière (herefter »CGMF«), som den franske stat ejede 100%. I forbindelse med selskabets åbning for kapital i 2006 overtog to overtagere, Butler Capital Partners

[...] og Veolia Transport [...], henholdsvis 38% og 28% af kapitalen, mens CGMF fortsat deltog med 25%, og 9% af kapitalen var forbeholdt de ansatte. [Butler Capital Partners] overdrog herefter sine anparter til [Veolia Transport].

Den administrative procedure

- 4 Ved beslutning 2002/149/EF af 30. oktober 2001 om Frankrigs statsstøtte til fordel for [Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM)] (EFT 2002 L 50, s. 66 [...]) fandt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, at en støtte på 787 mio. EUR til SNCM for perioden 1991-2001 som kompensation for forpligtelsen til offentlig tjeneste var forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 86, stk. 2, EF. Der blev ikke anlagt annullationssøgsmål ved Retten til prøvelse af denne beslutning.
- 5 Ved skrivelse af 18. februar 2002 anmeldte Den Franske Republik en påtænkt omstruktureringsstøtte på 76 mio. EUR til fordel for SNCM til Kommissionen (herefter »planen fra 2002«).
- 6 Ved beslutning 2004/166/EF af 9. juli 2003 om Frankrigs påtænkte omstruktureringsstøtte til fordel for [Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM)] (EUT 2004 L 61, s. 13, herefter »beslutningen fra 2003«) godkendte Kommissionen på visse betingelser to rater af omstruktureringsstøtte udbetalt til SNCM på i alt 76 mio. EUR – den ene rate på 66 mio. EUR, der skulle udbetales øjeblikkeligt, og den anden rate på maksimum 10 mio. EUR, afhængig af nettoresultatet af afhændelsen af bl.a. SNCM's skibe.
- 7 [Corsica Ferries] anlagde sag med påstand om annullation af beslutningen fra 2003 ved Retten den 13. oktober 2003 [(Rettens dom Corsica Ferries France mod Kommissionen, T-349/03, EU:T:2005:221)].
- 8 Ved beslutning 2005/36/EF af 8. september 2004 om ændring af [beslutning 2004/166/EF af 9. juli 2003 om Frankrigs påtænkte omstruktureringsstøtte til fordel for Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM)] (EUT [2005] L 19, s. 70 [...]) ændrede Kommissionen en af betingelserne i artikel 2 i beslutningen fra 2003. Det drejede sig om betingelsen om det maksimale antal på 11 skibe, som SNCM var berettiget til at afhænde. I beslutning [2005/36] tillod Kommissionen, at et af disse skibe, Aliso, blev erstattet med et andet skib, Asco.
- 9 Ved beslutning af 16. marts 2005 godkendte Kommissionen udbetalingen af anden rate af omstruktureringsstøtten på 3 327 400 EUR på grundlag af beslutningen fra 2003 (herefter »beslutningen fra 2005«).
- 10 Ved [dom Corsica Ferries France mod Kommissionen, EU:T:2005:221,] annullerede Retten beslutningen fra 2003 på grund af en urigtig vurdering af karakteren af støttens ubetydelige omfang, hovedsageligt på grund af beregningsfejl i nettoprovenuet fra afhændelserne, og forkastede samtlige de øvrige anbringender om manglende begrundelse og tilsidesættelse af artikel 87, stk. 3, litra c), EF og rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT 1999, C 288, s. 2, herefter »rammebestemmelserne«).
- 11 I en skrivelse af 7. april 2006 opfordrede de franske myndigheder Kommissionen til at overveje, om ikke en del af omstruktureringsstøtten, ydet på grundlag af planen fra 2002, på 53,48 mio. EUR i stedet for at blive betegnet som støtte til omstrukturering på grund af sin karakter af kompensation for offentlig tjeneste burde opfattes som en foranstaltning, som ikke udgør statsstøtte som omhandlet i [dom Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415], eller som en foranstaltning uafhængigt af planen fra 2002 i overensstemmelse med artikel 86, stk. 2, EF.

- 12 Den 21. april 2006 fik Kommissionen meddelelse om den planlagte fusion vedrørende [Butler Capital Partners'] og [Veolia Transports] erhvervelse af fælles kontrol over SNCM med henvisning til artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24, s. 1). Kommissionen godkendte fusionen den 29. maj 2006 på grundlag af forordningens artikel 6, stk. 1, litra b). [...]
- 14 Den 13. september 2006 besluttede Kommissionen at indlede proceduren i artikel 88, stk. 2, EF vedrørende de nye støtteforanstaltninger til fordel for SNCM og lade den omfatte planen fra 2002 (EUT 2006 C 303, s. 53 [...]).
- 15 Ved [den omtvistede beslutning] fandt Kommissionen, at foranstaltningerne i planen fra 2002 udgjorde ulovlig statsstøtte som omhandlet i artikel 88, stk. 3, EF, men var forenelige med fællesmarkedet i henhold til artikel 86, stk. 2, EF og artikel 87, stk. 3, litra c), EF, og at foranstaltningerne i privatiseringsplanen fra 2006 (herefter »planen fra 2006«) ikke udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF].

De pågældende foranstaltninger

- 16 Den [omtvistede] beslutning vedrører følgende foranstaltninger:
 - ifølge planen fra 2002: CGMF's kapitalindskud i SNCM på 76 mio. EUR, herunder 53,48 mio. EUR for forpligtelser til offentlig tjeneste og restbeløbet som omstrukturingsstøtte
 - ifølge planen fra 2006:
 - CGMF's negative salgspris for SNCM på 158 mio. EUR
 - CGMF's kapitalindskud på 8,75 mio. EUR
 - kontokurantlånet fra CGMF på 38,5 mio. EUR til betaling af godtgørelser til de SNCM-medarbejdere, der afskediges i tilfælde af en ny socialplan.

Den [omtvistede] beslutning

- 17 I den [omtvistede] beslutning, navnlig i 37.-54. betragtning hertil, fastslog Kommissionen, at passagertrafikken til og fra Korsika var et sæsonpræget marked med spidsbelastningsperioder. Den konkurrencemæssige struktur på markedet har ændret sig væsentligt siden [Corsica Ferries'] indtræden på markedet i 1996. Siden 2000 udgjorde SNCM og [Corsica Ferries] et effektivt duopol med en markedsandel på mere end 90%. I 2007 indtog [Corsica Ferries] førerstillingen over SNCM og befordrede 1 mio. flere passagerer på et marked, der støt voksede med 4% om året. SNCM forblev derimod sammen med [Compagnie méridionale de navigation] i en monopollignende situation med hensyn til fragttrafik.
- 18 Kommissionen var i 219.-225. betragtning til den [omtvistede] beslutning af den opfattelse, at samtlige indskud, som SNCM modtog via CGMF, blev finansieret ved hjælp af statsmidler, truede med at fordreje konkurrencen og påvirkede samhandelen mellem medlemsstaterne. Kommissionen anså derfor tre af de fire betingelser i artikel 87, stk. 1, EF for opfyldt. Derefter undersøgte den for hver foranstaltnings vedkommende, hvorvidt der foreligger en selektiv økonomisk fordel, og dens eventuelle forenelighed med fællesmarkedet.
- 19 Ifølge 236. betragtning til den [omtvistede beslutning] fandt Kommissionen med hensyn til de 76 mio. EUR, som blev anmeldt i 2002, at 53,48 mio. EUR kunne betragtes som compensation for public service-forpligtelser. I overensstemmelse med præmis 320 i dom [Corsica Ferries France

mod Kommissionen (EU:T:2005:221)], vurderede Kommissionen dette indskud i lyset af dom Altmark [Trans og Regierungspräsidium Magdeburg (EU:C:2003:415)], og konkluderede i 257. betragtning til den [omtvistede beslutning], at det udgjorde statsstøtte, som alligevel er forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 86, stk. 2, EF. De resterende 22,52 mio. EUR skulle derfor betragtes som omstrukturingsstøtte.

- 20 For så vidt angår planen fra 2006 anvendte Kommissionen herefter i 267.-352. betragtning til den [omtvistede] beslutning princippet om den markedsøkonomiske investor (herefter »det markedsøkonomiske investorprincip«) på den negative salgspris på 158 mio. EUR. Kommissionen vurderede hermed, om en hypotetisk privat investor i stedet for CGMF ville have foretrukket at rekapitalisere SNCM med dette beløb eller likvidere selskabet og betale de dermed forbundne omkostninger. Der måtte derfor foretages en vurdering af minimumsomkostningerne ved en likvidation.
- 21 Kommissionen fandt i 267.-280. betragtning til den [omtvistede] beslutning, at likvidationsomkostningerne nødvendigvis skulle omfatte omkostningerne ved en socialplan, dvs. de supplerende fratrædelsesgodtgørelser ud over omkostningerne ved de lovbestemte og overenskomstmæssige forpligtelser for at sikre, at de overholder store virksomhedskoncerners praksis i dag og ikke skader moderselskabets eller hovedaktionærens omdømme. Kommissionen vurderede således med hjælp fra en uafhængig ekspert disse supplerende godtgørelser på grundlag af en sammenligning med de socialplaner, som virksomhedskoncerner som Michelin og Yves Saint-Laurent for nylig gennemførte i Frankrig.
- 22 Kommissionen fandt i 350. betragtning til den [omtvistede] beslutning, at den negative salgspris var resultatet af en åben, gennemskuelig, ubetinget og ikke-diskriminatorisk udvælgelsesprocedure, og at den i denne henseende var en markedspris. Ved at lægge en hypotese om likvidationsomkostninger, som udelukkende var begrænset til fratrædelsesgodtgørelserne, til grund, konkluderede Kommissionen i beslutningens 352. betragtning, at likvidationsomkostningerne oversteg den negative salgspris, og at kapitalindskuddet på 158 mio. EUR dermed ikke udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF.
- 23 For så vidt angår CGMF's kapitalindskud på 8,75 mio. EUR fandt Kommissionen i 356.-358. betragtning til den [omtvistede] beslutning, at idet de private overtageres indskud var betydeligt og sammenfaldende, kunne det i det hele forkastes, at der forelå støtte. Kommissionen konstaterede endvidere, at det faste afkast udgjorde en passende forrentning af den investerede kapital, og at klausulen om ophævelse af overtagelsen var uden betydning i relation til ligebehandlingen. Kommissionen konkluderede i beslutningens 365. betragtning, at CGMF's kapitalindskud på 8,75 mio. EUR ikke udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF.
- 24 Kommissionen bemærkede derefter i 372.-378. betragtning til den [omtvistede] beslutning, at foranstaltninger for 38 mio. EUR i form af støtte til enkeltpersoner, indsat på en spærret konto, ville blive gennemført i tilfælde af, at overtagerne iværksætter en ny socialplan, og at de ikke kan svare til gennemførelsen af planerne for personalenedskæringerne i planen fra 2002. Denne støtte kan efter Kommissionens opfattelse kun udbetales til enkeltpersoner, hvis ansættelseskontrakt hos SNCM er blevet afbrudt. Disse foranstaltninger udgør derfor ikke omkostninger, der hidrører fra normal anvendelse af den gældende social- og arbejdsmarkedsløvgivning ved afbrydelse af ansættelseskontrakter. Kommissionen konkluderede, at denne støtte til enkeltpersoner, som blev godkendt af staten og ikke af staten i sin egenskab af aktionær, derfor henhørte under medlemsstaternes social- og arbejdsmarkedspolitik og af denne grund ikke udgjorde en støtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF.

- 25 Med hensyn til det restbeløb på 22,52 mio. EUR, der blev anmeldt som omstruktureringsstøtte, dvs. det restbeløb på 76 mio. EUR, der blev anmeldt i forbindelse med planen fra 2002, og på 53,48 mio. EUR, der blev anset for forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 86, stk. 2, EF [...], fandt Kommissionen i 381. betragtning til den [omtvistede] beslutning, at det udgjorde en statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF. Den undersøgte dernæst denne foranstaltnings forenelighed med rammebestemmelserne.
- 26 Kommissionen fastslog i 387.-401. betragtning til den [omtvistede] beslutning, at SNCM i 2002 var en kriseramet virksomhed som omhandlet i rammebestemmelsernes punkt 5, litra a), og punkt 6, og at planen fra 2002 kunne sikre virksomhedens tilbagevenden til rentabel drift i overensstemmelse med rammebestemmelsernes punkt 31-34.
- 27 Med hensyn til at forhindre urimelig konkurrencefordrejning (rammebestemmelsernes punkt 35-39) fandt Kommissionen i 404. betragtning til den [omtvistede] beslutning, at der ikke var overkapacitet på markedet for søtransport til Korsika, og at der derfor ikke var anledning til at foreskrive markedssanerende foranstaltninger. Kommissionen anførte herefter i 406. betragtning til den nævnte beslutning, at den anmeldte omstruktureringsplan i betydeligt omfang bidrog til at reducere virksomhedens tilstedeværelse på markedet. Kriteriet om forhindring af urimelige konkurrencefordrejninger var derfor også opfyldt.
- 28 Kommissionen bemærkede i 410.-419. betragtning til den [omtvistede] beslutning, at behovet for støtte, der som minimum beregnes i henhold til rammebestemmelsernes punkt 40 og 41, var begrænset til 19,75 mio. EUR den 9. juli 2003, med forbehold for nettoprovenuet af salget af aktiverne, der var fastsat i beslutningen fra 2003. Med henblik herpå begyndte Kommissionen med at beregne SNCM's likviditetsbehov for dens omstruktureringsplan. Omkostningerne ved omstruktureringsplanen blev ifølge Kommissionen opgjort til 46 mio. EUR. Kommissionen fratrak herefter alle de afhændelser, som blev gennemført mellem den 18. februar 2002 (datoen for anmeldelsen af planen fra 2002) og den 9. juli 2003 (datoen for vedtagelsen af beslutningen fra 2003), dvs. 26,25 mio. EUR, og resultatet heraf var 19,75 mio. EUR.
- 29 Med hensyn til de kompenserende modydelser fastslog Kommissionen, at samtlige betingelser, der var fastsat i beslutningen fra 2003 vedrørende erhvervelserne, benyttelsen af flåden, salget af aktiver, forbuddet mod at tilbyde lavere priser end hver af konkurrenterne [...] og begrænsningen af antallet af sejladsere på ruterne til Korsika, var blevet overholdt i næsten fuldt omfang. For så vidt som disse betingelser var overholdt, og det anmeldte støttebeløb var væsentligt lavere end det støttebeløb, der blev godkendt i 2003, fandt Kommissionen det ikke formålstjenligt at fastsætte yderligere forpligtelser. Efter således at have taget hensyn til summen af de ekstra afhændelser, der var fastsat i beslutningen fra 2003, fandt Kommissionen i 434. betragtning til den [omtvistede] beslutning, at det endelige restbeløb for omstrukturering, opgjort til 15,81 mio. EUR, udgjorde statsstøtte, som er forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), EF.
- 30 [D]en [omtvistede] beslutning[s dispositive del] har følgende ordlyd:

»Artikel 1

Den af den franske stat ydede kompensation til SNCM på 53,48 mio. EUR for varetagelse af public service-forpligtelser i perioden 1991-2001 udgør ulovlig statsstøtte i den i EF-traktatens artikel 88, stk. 3, fastsatte betydning, men er forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 86, stk. 2.

Den negative salgspris for SNCM på 158 mio. EUR, CGMF's overtagelse af udgifterne på 38,5 mio. EUR til sociale foranstaltninger til fordel for de ansatte og den fælles og samtidige rekapitalisering af SNCM via CGMF med 8,75 mio. EUR udgør ikke statsstøtte i den i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, fastsatte betydning.

Omstruktureringsstøtten på 15,81 mio. EUR, som Frankrig har ydet [SNCM], udgør ulovlig statsstøtte i den i EF-traktatens artikel 88, stk. 3, fastsatte betydning, men er forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 86, stk. 2.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.««

Sagen ved Retten og den appellerede dom

- 3 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 17. december 2008 nedlagde Corsica Ferries påstand om annullation af den omtvistede beslutning. Corsica Ferries påberåbte sig i det væsentlige seks anbringender til støtte for sit søgsmål.
- 4 Det første anbringende vedrørte en påstået for vid fortolkning af artikel 287 EF, som gav sig udslag i, at den omtvistede beslutning var behæftet med en begrundelsesmangel, og i en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsprøvelse. Det andet til det sjette anbringende vedrørte en tilsidesættelse af artikel 87 EF og 88 EF og rammebestemmelserne. Disse anbringender vedrørte henholdsvis kapitalindsuddet på 53,48 mio. EUR som kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste, afhændelsen af SNCM til en negativ salgspris på 158 mio. EUR, CGMF's kapitalindsud på 8,75 mio. EUR, 38 mio. EUR i form af støtte til enkeltpersoner og det restbeløb på 22,52 mio. EUR, der blev anmeldt som omstruktureringsstøtte.
- 5 Retten gav Corsica Ferries medhold i det tredje til det sjette anbringende, som sagsøgeren havde påberåbt sig til støtte for annullationssøgsmålet, og annullerede den omtvistede beslutnings artikel 1, stk. 2 og 3.

Parternes påstande og sagen ved Domstolen

- 6 SNCM har i appelskriftet nedlagt følgende påstande:
 - På grundlag af artikel 265, stk. 1, TEUF og artikel 61 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol ophæves den appellerede dom delvist, for så vidt som artikel 1, stk. 2 og 3, i den omtvistede beslutning derved annulleres.
 - Corsica Ferries tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 7 Corsica Ferries har nedlagt følgende påstande:
 - Det fastslås, at appellerne i de foreliggende forenede sager er ugrundede, og de forkastes.
 - Appellanterne pålægges at betale samtlige sagsomkostninger.
- 8 Den Franske Republik har nedlagt følgende påstande:
 - Den appellerede dom ophæves, for så vidt som den omtvistede beslutnings artikel 1, stk. 2 og 3, derved annulleres.

- Domstolen træffer endelig afgørelse i tvisten eller hjemviser sagen til Retten.
 - Corsica Ferries pålægges at betale sagens omkostninger.
- 9 Ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. januar 2013 blev sagerne C-533/12 P og C-536/12 P forenet med henblik på den skriftlige forhandling, den mundtlige forhandling og dommen.

Om appellerne

- 10 SNCM, i sag C-533/12 P, og Den Franske Republik, i sag C-536/12 P, har begge påberåbt sig fire anbringender mod den appellerede dom, som i vidt omfang er sammenfaldende. De vil derfor blive behandlet samlet.

Det første anbringende om retlige fejl i forbindelse med afhændelsen af SNCM til en negativ salgspris

–Parternes argumenter

- 11 Med sit første anbringende vedrørende afhændelsen af SNCM til en negativ salgspris på 158 mio. EUR har SNCM gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den så bort fra Kommissionens skønsmargen og i sin fortolkning af kriteriet om den private investor i en markedsøkonomi, der er i modstrid med artikel 345 TEUF, gengav den omtvistede beslutning urigtigt og tilsidesatte sin begrundelsespligt.

Om den manglende hensyntagen til Kommissionens skønsmargen og omfanget af Rettens prøvelse

- 12 Ifølge SNCM har Retten set bort fra den skønsmargen, som Kommissionen har ved anvendelsen af kriteriet om den private investor i en markedsøkonomi. Kommissionen foretog således i den omtvistede beslutning en sammenligning af den negative salgspris og de supplerende fratrædelsesgodtgørelser, som staten havde indrømmet i tilfælde af SNCM's likvidation, med henblik på at fastslå fraværet af støtte i den negative pris. Denne beregning byggede på oplysninger fra parterne og fra en uafhængig ekspert. Retten tilsidesatte den skønsmargen, som Kommissionen har ved bedømmelsen af komplekse økonomiske spørgsmål, og begik en retlig fejl, da den rejste tvivl om Kommissionens konklusioner.
- 13 Corsica Ferries har gjort gældende, at Unionens retsinstanser for så vidt angår kvalificeringen som statsstøtte og anvendelsesområdet for artikel 107, stk. 1, TEUF principielt kan foretage en fuldstændig prøvelse på dette område.

–Domstolens bemærkninger

- 14 For så vidt angår Kommissionens skønsmargen og domstolsprøvelsen har Retten i den appellerede doms præmis 88 gengivet fast retspraksis vedrørende omfanget og karakteren af denne prøvelse for så vidt angår begrebet »statsstøtte«.
- 15 Ifølge denne praksis har begrebet »statsstøtte« efter definitionen i traktaten en retlig karakter og skal fortolkes på grundlag af objektive elementer. Af denne grund skal Unionens retsinstanser principielt under hensyntagen såvel til de konkrete omstændigheder i den sag, der verserer for dem, som til, at Kommissionens vurderinger er af teknisk eller kompleks karakter, gennemføre en fuldstændig efterprøvelse af, om en foranstaltning henhører under artikel 107, stk. 1, TEUF. Unionens retsinstanser skal ikke blot tage stilling til bl.a. den materielle nøjagtighed af de beviser, der henvises

til, samt oplysningernes troværdighed og sammenhæng, men ligeledes kontrollere, om disse oplysninger udgør alle de relevante oplysninger, som skal tages i betragtning i forbindelse med en vurdering af en kompleks situation, og om disse oplysninger taler til støtte for de heraf dragne konklusioner (domme Frankrig mod Ladbroke Racing og Kommissionen, C-83/98 P, EU:C:2000:248, præmis 25, Kommissionen mod Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, præmis 64 og 65 og BNP Paribas og BNL mod Kommissionen, C-452/10 P, EU:C:2012:366, præmis 100 og den deri nævnte retspraksis).

- 16 Retten foretog med rette og med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af artikel 107 TEUF i den appellerede doms præmis 90-108 en prøvelse af de objektive elementer, som Kommissionen tog i betragtning i den omtvistede beslutning, og dette i overensstemmelse med den i den foregående præmis nævnte retspraksis.
- 17 Det må endvidere, som generaladvokaten har anført i punkt 39 i forslaget til afgørelse, fastslås, at Retten, i modsætning til hvad SNCM har hævdet, på ingen måde har rejst tvivl om den uafhængige eksperts arbejde, som lå til grund for den omtvistede beslutning.
- 18 Efter at have undersøgt beslutningen fandt Retten, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad havde underbygget sin begrundelse, og at den havde lagt elementer til grund, som hverken var objektive eller kontrollerbare. SNCM's argumenter om, at Retten fejlbedømte Kommissionens skønsmargen eller erstattede den af Retten udpegede eksperts vurdering med sin egen, må derfor forkastes.
- 19 Det følger af det foregående, at Retten korrekt foretog den fuldstændige prøvelse, som den er forpligtet til som omhandlet i den i denne doms præmis 15 nævnte retspraksis.

Om kriteriet om den private investor i en markedsøkonomi

– Parternes argumenter

- 20 Med hensyn til fortolkningen af kriteriet om den private investor i en markedsøkonomi har SCNM kritiseret Retten for at have pålagt Kommissionen en forpligtelse til at definere den berørte medlemsstats økonomiske aktiviteter »navnlig på geografisk og sektorielt niveau« med henblik på at fastslå, om medlemsstatens adfærd svarer til den, som en privat investor i en markedsøkonomi ville have valgt. Den appellerende virksomhed har gjort gældende, at det relevante kriterium for, om denne test er opfyldt som fastslået i retspraksis, er kriteriet om investorens størrelse og ikke kriteriet om den sektor, som investoren udøver sin virksomhed inden for. Retten har således tilsidesat det grundlæggende princip om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af de ejendomsretlige ordninger, der er fastsat i artikel 345 TEUF, som ligger til grund for princippet om den private investor.
- 21 Corsica Ferries har gjort gældende, at Retten ikke kan foreholdes at have krævet en geografisk og sektoriel definition af de omhandlede økonomiske aktiviteter for at kunne efterprøve, om Kommissionen faktisk havde lagt »alle de relevante oplysninger« til grund ved dens bedømmelse af de omhandlede foranstaltninger.
- 22 Den Franske Republik har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den fandt, at Kommissionen principielt ikke kunne tage hensyn til risikoen for skade på statens omdømme som global økonomisk aktør i den private sektor i forbindelse med kriteriet om den private investor. Den har i øvrigt anført, at Retten ved at kræve, at der på grundlag af objektive elementer, som kan efterprøves, skal foreligge en tilstrækkelig fast eller helt fast praksis blandt investorerne i den omhandlede sektor, har opstillet et krav, der går videre end det, som er nødvendigt for en korrekt anvendelse af kriteriet om den private investor som fastlagt i retspraksis.

- 23 I lighed med Den Franske Republik er SNCM af den opfattelse, at Retten ved i den appellerede doms præmis 86, 87, 95 og 96 at frigøre sig fra kriterier, der var veletablerede i retspraksis, eksempelvis ved kravene om gennemførelse af en geografisk og sektoriel analyse, godtgørelse af en tilstrækkelig fast praksis og en for høj bevisstandard for at godtgøre tilstedeværelsen af en sandsynlighed for indirekte materiel fortjeneste, har begået en retlig fejl ved fortolkningen af kriteriet om den private investor i en markedsøkonomi.
- 24 SNCM har derudover gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 101-108 krævede en for høj bevisstandard, idet Retten konstaterede, at Kommissionen ikke havde påvist, at den franske stats adfærd skyldtes en rimelig mulighed for derved at opnå en indirekte økonomisk gevinst, selv på lang sigt. For at fastslå, om privatiseringen af en offentlig virksomhed til en negativ salgspris indeholder elementer af statsstøtte, skal det imidlertid vurderes, om en privat investor af en størrelse, der kan sammenlignes med organer, som forestår forvaltningen af den offentlige sektor, under tilsvarende omstændigheder kunne tænkes at ville have indskudt en kapital af den omhandlede størrelse eller ville have valgt en likvidation af virksomheden.
- 25 Ifølge SNCM skal den indirekte økonomiske gevinst, som den franske stat kan opnå ved den omhandlede foranstaltning, anses for godtgjort ved sammenligningen af de sandsynlige omkostninger ved likvidationen og den negative afståelsespris.
- 26 Retten krævede endvidere ifølge SNCM en bevisstandard, som det i praksis er umuligt at opfylde. Sagsøgeren har gjort gældende, at det er umuligt nøjagtigt at kvantificere den lidte skade i tilfælde af forringelse af den berørte medlemsstats omdømme. En sådan kvantificering vil efter sagens natur skulle støttes på elementer, der er vanskelige at forudsige, bl.a. grundet den omstændighed, at den vil skulle støttes på andre økonomiske aktørers reaktioner, eksempelvis kunder, brugere, leverandører eller SNCM's personale, samt ligeledes andre offentlige virksomheder.
- 27 Ifølge Corsica Ferries har Retten givet kriteriet om den opmærksomme private investor sin fulde effektive virkning, hvilket forudsætter, at det godtgøres, at medlemsstatens adfærd styres af langsigtede rentabilitetssynspunkter, dvs. at den langsigtede økonomiske rationalitet i den berørte medlemsstats adfærd godtgøres. Som følge deraf har Retten foreholdt Kommissionen, at den i den omtvistede beslutning ikke på retligt fyldestgørende vis godtgjorde, at den franske stat havde en rimelig sandsynlighed for at opnå en væsentlig indirekte økonomisk fordel af den omhandlede transaktion, selv på lang sigt.
- 28 Hvad angår definitionen af den franske stats økonomiske aktiviteter har SNCM ligeledes hævdet, at Retten gengav beslutningen urigtigt, idet den fastslog, at Kommissionen ikke på retlig fyldestgørende vis havde defineret de af statens økonomiske aktiviteter, med hensyn til hvilke de omhandlede foranstaltningers økonomiske rationalitet skulle vurderes. Med hensyn til begreberne »tilstrækkelig fast praksis« og »fast praksis« er den appellerede dom ifølge SNCM kendetegnet ved en begrundelsesmangel, idet Retten ikke definerede disse begreber.

– Domstolens bemærkninger

- 29 Det fremgår af fast retspraksis, at offentlige myndigheders indgreb i en virksomheds kapital, uanset under hvilken form dette indgreb sker, kan udgøre statsstøtte som omhandlet i artikel 87 EF, når alle betingelserne i denne artikel er opfyldt (domme Spanien mod Kommissionen, C-278/92 – C-280/92, EU:C:1994:325, præmis 20, og Italien og SIM 2 Multimedia mod Kommissionen, C-328/99 og C-399/00, EU:C:2003:252, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).
- 30 Det fremgår ligeledes af fast retspraksis, at det følger af princippet om ligebehandling af offentlige virksomheder og private virksomheder, at den kapital, som staten direkte eller indirekte stiller til rådighed for en virksomhed på vilkår, der svarer til normale markedsvilkår, ikke kan anses for

statsstøtte (dom Italien og SIM 2 Multimedia mod Kommissionen, EU:C:2003:252, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis). De betingelser, som en foranstaltning skal opfylde for at være omfattet af statsstøttebegrebet i artikel 107 TEUF, er således ikke opfyldt, hvis den begunstigede offentlige virksomhed kunne opnå den samme fordel som den, den opnåede ved hjælp af statsmidler, på vilkår, der svarer til normale markedsvilkår, idet denne vurdering for offentlige virksomheder i princippet skal ske under anvendelse af kriteriet om den private investor (jf. dom Kommissionen mod EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, præmis 78 og den deri nævnte retspraksis).

- 31 I henhold til Domstolens praksis skal der foretages en sondring mellem statens rolle som aktionær i en virksomhed på den ene side og staten, der handler som offentlig myndighed, på den anden side. Anvendelsen af kriteriet om den private investor afhænger i sidste ende af, om den omhandlede medlemsstat i sin egenskab af aktionær og ikke i sin egenskab af offentlig myndighed indrømmer en økonomisk fordel til en virksomhed (jf. domme Spanien mod Kommissionen, EU:C:1994:325, præmis 22, og Kommissionen mod EDF, EU:C:2012:318, præmis 80 og 81).
- 32 Der skal derfor foretages en vurdering af, om en privat investor af en størrelse, der kan sammenlignes med organer, som forestår forvaltningen af den offentlige sektor, under tilsvarende omstændigheder kunne tænkes at ville have indskudt en kapital af den omhandlede størrelse (dom Italien og SIM 2 Multimedia mod Kommissionen, EU:C:2003:252, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).
- 33 Med henblik på denne analyse skal det vurderes, om den samme foranstaltning ville være blevet truffet under normale markedsvilkår af en privat investor, som befinder sig i en situation, som ligger så tæt som muligt på den situation, som staten befinder sig i, idet der kun tages hensyn til de fordele og forpligtelser, som er forbundet med sidstnævntes situation i dens egenskab af aktionær, og ikke dem, som er forbundet med dens egenskab af offentlig myndighed (dom Kommissionen mod EDF, EU:C:2012:318, præmis 79).
- 34 I øvrigt gælder det, at hvis det ikke er muligt at sammenligne situationen for en offentlig virksomhed med situationen for en privat virksomhed, skal de »sædvanlige markedsbetingelser«, som nødvendigvis er hypotetiske, bedømmes i forhold til de tilgængelige objektive oplysninger, der kan efterprøves (domme Chronopost m.fl. mod Ufex m.fl., C-83/01 P, C-93/01 P og C-94/01 P, EU:C:2003:388, præmis 38, og Kommissionen mod EDF, EU:C:2012:318, præmis 101 og 102).
- 35 Retten fandt i den appellerede doms præmis 86, at det ved vurderingen i forbindelse med testen om den private investor påhviler Kommissionen at definere de af den berørte stats økonomiske aktiviteter, bl.a. på geografisk og sektorielt niveau, i forhold til hvilke den langsigtede økonomiske rationalitet ved statens adfærd skal vurderes. Derudover fandt Retten i den appellerede doms præmis 95-100, at det kun er en »tilstrækkelig fast praksis« eller en »fast praksis« blandt de private virksomheder, der kan anvendes ved anvendelsen af denne test.
- 36 Det bemærkes i denne henseende, at disse krav ikke har en absolut karakter, men efter omstændighederne kan identificere den private investor, som er sammenlignelig med den offentlige virksomhed, i forhold til hvilken testen om den private investor skal anvendes.
- 37 Ved at anvende disse begreber har Retten ikke opstillet specifikke krav med hensyn til karakteren af de beviser, hvorved det kan godtgøres, at en rationel privat investor, der befinder sig i en situation, som ligger så tæt som muligt på den situation, som den offentlige virksomhed befinder sig i, ville have foretaget det omhandlede kapitalindskud, men den fastslog i den appellerede doms præmis 93 og 94, at Kommissionen ikke på retlig fyldestgørende vis havde fastlagt de af den franske stats økonomiske aktiviteter, i forhold til hvilke de omhandlede foranstaltningers økonomiske rationalitet skulle vurderes, og at det var umuligt for Retten at efterprøve den langsigtede økonomiske rationalitet vedrørende den i sagen omhandlede negative afståelsespris.

- 38 Retten har korrekt fastslået kriteriet om den langsigtede økonomiske rationalitet vedrørende en medlemsstats beslutning om at indrømme en virksomhed en økonomisk fordel, som under alle omstændigheder skal være opfyldt, for at det kan konkluderes, at princippet om den private investor er overholdt. Retten har dermed ikke tilsidesat artikel 345 TEUF.
- 39 Når en offentlig investors kapitalindskud foretages uden skelen overhovedet til selv langsigtede rentabilitetsmuligheder, må der i henhold til retspraksis imidlertid antages at være tale om støtte som omhandlet i artikel 107 TEUF, og sådanne indskuds forenelighed med det fællesmarkedet må vurderes alene ud fra de i denne bestemmelse fastlagte kriterier (jf. i denne retning dom Italien mod Kommissionen, C-303/88, EU:C:1991:136, præmis 22).
- 40 I modsætning til det af den Franske Republik anførte har Retten i den appellerede doms præmis 85 ikke principielt udelukket, at beskyttelsen af en medlemsstats omdømme som global investor i en markedsøkonomi under særlige omstændigheder og med en særdeles overbevisende begrundelse kan udgøre en begrundelse, som godtgør den langsigtede økonomiske rationalitet i at dække yderligere udgifter, såsom supplerende fratrædelsesgodtgørelser.
- 41 Retten kunne imidlertid med rette i præmis 85 konstatere, at korte henvisninger til en medlemsstats omdømme som global aktør ikke er tilstrækkelig støtte for, at der ikke foreligger statsstøtte som omhandlet i EU-retten.
- 42 Der kan heller ikke gives medhold i SNCM's første anbringende, for så vidt som Retten derved foreholdes i den appellerede doms præmis 101-108 at have pålagt Kommissionen en for høj bevisstandard vedrørende beviset for den omstændighed, at den franske stats adfærd skyldtes en rimelig mulighed for derved at opnå en økonomisk gevinst, selv på lang sigt. Det fremgår i denne henseende af den appellerede dom, at Kommissionen indskrænkede sig til at fastslå, at den franske stats omdømme ville påvirkes af social uro. Henset til hvad der bl.a. er fastslået i denne doms præmis 41, kan der imidlertid ikke gives medhold i en sådan argumentation.
- 43 Retten kunne i den appellerede doms præmis 108 således med rette fastslå, at den langsigtede økonomiske rationalitet vedrørende den franske stats adfærd ikke var blevet godtgjort i fornødent omfang.
- 44 For så vidt angår SNCM's påstand om fejlagtig gengivelse har sagsøgeren ikke godtgjort, at Retten har gengivet Kommissionens beslutning fejlagtigt, dvs. at den har foretaget en åbenbar urigtig fortolkning deraf.
- 45 For så vidt angår SNCM's anbringende om, at Retten tilsidesatte sin begrundelsespligt, fordi den ikke definerede begreberne »tilstrækkelig fast praksis« og »fast praksis«, bemærkes det, som generaladvokaten har anført i punkt 62 i forslaget til afgørelse, at disse udtryk er klare og vedrører en vurdering af de faktiske omstændigheder, og at det er let at forstå, at et enkelt eller nogle eksempler ikke kan udgøre en »tilstrækkeligt fast praksis« eller en »fast praksis«.
- 46 Det første anbringende må følgelig forkastes i sin helhed.

Det andet anbringende om en retlig fejl vedrørende kapitalindskuddet på 8,75 mio. EUR

Parternes argumenter

- 47 SNCM har gjort gældende, at Retten gengav den omtvistede beslutning fejlagtigt, idet den undlod at tage alle de relevante forhold, herunder spørgsmålet om den faste forrentning og spørgsmålet om ophævelsesklausulens betydning, i betragtning ved sin vurdering af, om betingelserne for investeringerne ved de samtidige kapitaltilførsler var sammenlignelige.

- 48 Ifølge SNCM blev spørgsmålet om den faste forrentning analyseret af Kommissionen i punkt 361-363 i den omtvistede beslutning. Kommissionen fastslog således, at en fast forrentning på 10% af den franske stats kapitalindskud i SNCM udgjorde en passende langsigtet rentabilitet for investeret kapital for en privat investor.
- 49 Endvidere præciserede Kommissionen ifølge SNCM grunden til, at den fandt, at ophævelsesklausulen ikke kunne rejse tvivl om ligebehandlingen af de samtidige investorer. Kommissionen anførte således, modsat det af Retten i den appellerede doms præmis 127 fastslåede, at denne klausul ikke vedrørte de private overtageres og statens samtidige investeringer i det privatiserede SNCM, men den fuldstændige afståelse af SNCM til private overtagere. Ophævelsesklausulen var således knyttet til afståelsen af SNCM og skulle analyseres inden for denne ramme, og under disse omstændigheder kunne den ikke tages i betragtning ved analysen af statens og de private overtageres samtidige investeringer foretaget ved afslutningen af denne afståelse.
- 50 SNCM er af den opfattelse, at ophævelsesklausulen blev værdisat på det tidspunktet for afhændelsen af SNCM i den negative salgpris på 158 mio. EUR. Fordi afhændelsen af SNCM fandt sted til markedspris, blev ophævelsesklausulen værdisat i afhændelsesprisen og kunne ikke anses for at have givet køberne en fordel. Der burde derfor ikke længere tages hensyn til den på tidspunktet for vurderingen af, om den franske stats samtidige investering overholdt princippet om ligebehandling af investorerne, idet den ansatte værdi af denne klausul ellers ville blive medregnet to gange.
- 51 SNCM har vedrørende hensynet til den sammenhæng med virksomhedens privatisering, som kapitalinskuddet på 8,75 mio. EUR indgår i, anført, at de forpligtelser, der relaterer til de foranstaltninger, den franske stat traf i forbindelse med SNCM's privatisering, nemlig den negative salgpris på 158 mio. EUR og kontokurantlånet på 38,5 mio. EUR, ikke på ny skal tages i betragtning ved vurderingen af kapitalinskuddet. Hvis den negative salgpris og kapitalinskuddet tages i betragtning på ny ved vurderingen af kontokurantlånet, medfører det, at denne pris og dette indskud tages i betragtning to gange.
- 52 Den Franske Republik har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl og tilsidesatte artikel 87, stk. 1, EF, idet den fandt, at Kommissionen ikke havde taget alle de relevante elementer i betragtning ved sin analyse af, om CGMF's, SNCM's offentlige aktionær, kapitalindskud på 8,75 mio. EUR var sammenligneligt med de private overtageres kapitalindskud på 26,25 mio. EUR, og at Kommissionen skulle have taget den klausul om ophævelse af overtagelsen, som var blevet indrømmet de private overtagere i forbindelse med privatiseringen af SNCM, i betragtning.
- 53 Corsica Ferries har gjort gældende, at værdiansættelsen af ophævelsesklausulen i den negative salgpris på 158 mio. EUR på tidspunktet for afhændelsen er uden betydning for Rettens argumentation og for den omstændighed, at Kommissionen i den omtvistede beslutning afstod fra at foretage en nærmere analyse af den økonomiske virkning af klausulen, således at hvis den havde været værdisat i den nævnte negative pris, hvilket ikke er tilfældet, ville Kommissionen have skullet forklare dette på klar og transparent vis.

Domstolens bemærkninger

- 54 Det bemærkes, at Retten i den appellerede doms præmis 117 med rette har fastslået, at alene den omstændighed, at et kapitalindskud er blevet foretaget i fællesskab og samtidigt med private investorer, ikke automatisk udelukker, at der kan være tale om statsstøtte. Andre forhold, navnlig ligebehandlingen af offentlige og private aktionærer, skal ligeledes tages i betragtning.

- 55 Retten fastslog i den appellerede doms præmis 130, at ophævelsesklausulen i det mindste kunne annullere enhver risiko for de private overtagere, i tilfælde af at en af disse udløsende begivenheder indtrådte, og at den nævnte klausul følgelig havde en faktisk økonomisk værdi. Ifølge Retten kan klausulen derfor ændre risikoprofilen for de private overtagere og CGMF's kapitalindskud og derfor stille spørgsmålstejn ved, om investeringsvilkårene er sammenlignelige.
- 56 Det må fastslås, at det ikke er lykkedes appellanterne at godtgøre, at Retten har begået en retlig fejl i denne henseende.
- 57 Argumentet om, at ophævelsesklausulen var blevet værdiansat i afhændelsesprisen for SNCM, og at klausulen ikke længere kunne tages i betragtning ved vurderingen af sammenligneligheden af de offentlige og private aktionærs kapitalindskud, må forkastes.
- 58 Som Retten har anført i den appellerede doms præmis 111, var den omhandlede fælles og samtidige tegning allerede fastsat i aftaleprotokollen vedrørende den omhandlede afhændelse. Det er som følge heraf åbenbart, at det omhandlede kapitalindskud blev fastsat i sammenhæng med SNCM's delvise privatisering.
- 59 Som Den Franske Republik har medgivet vedrørende ophævelsesklausulen, ville den oprindelige aktionær, der har afstået sine aktier til overtageren, skulle tilbagebetale sidstnævnte dennes kapitalindskud, og overtageren har således i modsætning til den oprindelige aktionær mulighed for at få tilbagebetalt sit kapitalindskud og afvikle sit engagement i den omhandlede offentlige virksomhed, i tilfælde af at ophævelsesklausulen finder anvendelse.
- 60 Det er under disse omstændigheder åbenlyst, at ophævelsesklausulen kan have indvirkning på betingelserne for rekapitaliseringen og påvirke betingelserne for sammenlignelighed.
- 61 Da Retten har anført elementer vedrørende denne påvirkning, har den med rette kunnet konkludere, at Kommissionen ikke i den omtvistede beslutning kunne afstå fra at foretage en nærmere analyse af den økonomiske virkning af ophævelsesklausulen. Som generaladvokaten har fremhævet i punkt 115 i forslaget til afgørelse, har Retten med rette fastslået, at Kommissionen ikke eller ikke tilstrækkeligt har underbygget sin afgørelse vedrørende ligebehandlingen af de offentlige og private investeringer i SNCM.
- 62 Det andet anbringende må følgelig forkastes, uden at det er fornødent at undersøge spørgsmålet om vurderingen af afkastet af CGMF's kapitalindskud.

Det tredje anbringende om en retlig fejl vedrørende støtten til enkeltpersoner på 38,5 mio. EUR

Parternes argumenter

- 63 Ifølge SNCM gengav Retten den omtvistede beslutning urigtigt, idet den fastslog, at Kommissionen havde anført, at den omstændighed, at den pågældende foranstaltning ikke følger af lovbestemte forpligtelser, i sig selv kunne udelukke, at den havde karakter af statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF.
- 64 Retten begik en retlig fejl ved at gøre indgreb i den skønsmargen, Kommissionen besidder ved bedømmelsen af komplekse økonomiske situationer. Retten overskred grænserne for sin prøvelse af, om der foreligger et åbenbart urigtigt skøn som krævet ved undersøgelsen af komplekse økonomiske situationer, idet den i den appellerede doms præmis 144 fastslog, at »tilstedeværelsen af den spærrede konto kan skabe et incitament for SNCM's medarbejdere til at forlade virksomheden, eller i det

mindste forlade den uden at forhandle deres fratræden, især for så vidt angår den eventuelle tildeling af supplerende fratrædelsesgodtgørelser [...], hvilket er forhold, der kunne skabe en indirekte økonomisk fordel for SNCM«.

- 65 Retten har ikke givet en tilstrækkelig begrundelse for sin afgørelse med hensyn til den fordel, som SNCM skulle have nydt. Det er således ikke muligt ud fra Rettens analyse af den spærrede konto i den appellerede doms præmis 144 at forstå grundene til, at Kommissionen skulle have foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at karakterisere foranstaltningerne til støtte for enkeltpersoner som »statsstøtte«.
- 66 SNCM og Den Franske Republik har endvidere anført, at den appellerede dom er behæftet med en begrundelsesmangel. Retten har ikke undersøgt Kommissionens konstatering, hvorefter »selv hvis man lægger de 38,5 mio. EUR til statens kapitaltilførsel på 142,5 mio. EUR, vil den korrigerede negative pris, dvs. 196,5 mio. EUR, stadig være langt mindre end omkostningerne ved en likvidation af SNCM«. Kommissionen fastslog således, at den franske stats omkostninger ved en likvidation ville have været højere end den negative pris, selv hvis beløbet til støtte for enkeltpersoner lægges til den negative pris.
- 67 Retten har i den henseende ikke givet en retligt fyldestgørende begrundelse for sin afgørelse, idet den karakteriserede foranstaltningerne til støtte for enkeltpersoner på 38,5 mio. EUR som »statsstøtte« som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF uden subsidiært at efterprøve, om denne foranstaltning opfyldte princippet om den opmærksomme private investor.
- 68 Corsica Ferries har gjort gældende, at Kommissionen netop blev kritiseret af Retten, fordi Kommissionen ikke var i stand til at fastslå den normale anvendelse af systemet med supplerende sociale godtgørelser i forbindelse med afbrydelse af en ansættelseskontrakt med hensyn til den spærrede konto.

Domstolens bemærkninger

- 69 På grundlag af de betragtninger, der er gengivet i denne doms præmis 14-16, finder Domstolen, at den prøvelse, som Retten har foretaget i den appellerede doms præmis 144, er i overensstemmelse med det niveau for efterprøvelse, som den er forpligtet til.
- 70 For så vidt angår SNCM's og Den Franske Republiks argument om, at Retten subsidiært burde have efterprøvet, om beløbet på 38,5 mio. EUR var begrundet i forhold til testen om den private investor, bemærkes, at Domstolen ikke har tiltrådt det første anbringende om karakteriseringen af de supplerende fratrædelsesgodtgørelser på 158 mio. EUR.
- 71 Som generaladvokaten har anført i punkt 132 i forslaget til afgørelse, skulle beløbet på 38,5 mio. EUR på den spærrede konto efter omstændighederne også udbetales som supplerende fratrædelsesgodtgørelser.
- 72 Appellanterne har således ikke fremført noget argument, som godtgør, at karakteren af disse 38,5 mio. EUR er anderledes end det beløb på 158 mio. EUR, som blev bedømt ved undersøgelsen af det første anbringende vedrørende anvendelsen af testen om den private investor.
- 73 Domstolen finder for så vidt angår de af generaladvokaten i punkt 122-137 i forslaget til afgørelse anførte grunde, at Retten ved sin analyse af de konstateringer og argumenter, som vedrører dette anbringende, ikke har gengivet den omtvistede beslutning forkert og har givet en retligt fyldestgørende begrundelse for den appellerede dom.
- 74 Det tredje anbringende skal derfor forkastes.

Det fjerde anbringende om en retlig fejl vedrørende omstruktureringsrestbeløbet på 15,81 mio. EUR

Parternes argumenter

- 75 SNCM og Den Franske Republik er af den opfattelse, at Rettens argumentation vedrørende omstruktureringsrestbeløbet på 15,81 mio. EUR er behæftet med fejl.
- 76 Appellanterne har gjort gældende, at Rettens argumentation i den appellerede doms præmis 148-153 er baseret på den forudsætning, at Kommissionen fandt, at planen fra 2006 var fri for elementer, der udgjorde statsstøtte. Appellanterne har således ved deres appelskrift søgt at godtgøre, at Retten begik retlige fejl og tilsidesatte sin begrundelsespligt ved analysen af foranstaltningerne i planen fra 2006.

Domstolens bemærkninger

- 77 Det fremgår af appellanternes skriftlige indlæg, at det fjerde anbringende er afhængigt af, at Domstolen giver medhold i de foregående anbringender, der er blevet fremført til støtte for appellerne.
- 78 Domstolen har imidlertid i denne doms præmis 39, 55 og 66 forkastet det første til det tredje anbringende og stadfæstet den appellerede dom.
- 79 Under disse omstændigheder må det fjerde anbringende forkastes som irrelevant, uden at det er fornødent at undersøge de argumenter, sagsøgerne har fremført.
- 80 Eftersom ingen af de af appellanterne fremsatte anbringender kan tages til følge, skal appellerne i sagerne C-533/12 P og C-536/12 P forkastes.

Sagsomkostninger

- 81 I henhold til Domstolens procesreglements artikel 184, stk. 2, træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen forkastes. I henhold til samme reglements artikel 138, stk. 1, der i medfør af reglementets artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 82 Da Corsica Ferries har nedlagt påstand om, at SNCM og Den Franske Republik pålægges at betale sagens omkostninger, og da de har tabt sagen, bør de pålægges at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Femte Afdeling):

- 1) **Appellerne forkastes.**
- 2) **Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA og Den Franske Republik bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Corsica Ferries France SAS, med halvdelen hver.**

Underskrifter